

Դանիելի գիրքը - հարյուր վաթսունչորսերորդ

Դանիել 11-ի մարգարեական նշանակությունը. պատմական և ապագա հետևանքների բացահայտումը

Jeff Pippenger

2024-03-28

Դանիել տասնմեկերորդ գլխի տասնվեցերորդ համարում ներկայացված է մ.թ.ա. 63 թվականին Պոմպեոսի կողմից Հուդայի և Երուսաղեմի նվաճումը: Այն ներկայացնում է Միացյալ Նահանգներում շուտով գալու ունեցող կիրականության օրենքը՝ նույն գլխի քառասունմեկերորդ համարի կատարմամբ: Այդ համարի հետ կապված պատմությունը մատնանշում է մի քաղաքացիական պատերազմ, որ տեղի է ունենում քաղաքի գրավման պահին, և այսպիսով նույնականացնում է ԱՄՆ-ի Քաղաքացիական պատերազմի կրկնությունը, որն այժմ տեղի է ունենում Միացյալ Նահանգներում: Անկախ նրանից՝ կրակոցներ արձակվել են, թե ոչ, այժմ երկու դասակարգ պայքարի մեջ են Միացյալ Նահանգների վերահսկողության համար: Երբ Պոմպեոսը նվաճեց Երուսաղեմը, դա ցույց տվեց, որ Երուսաղեմն Ա.Դ. 70 թվականին իր կործանվելը մինչև մնալու էր հռոմեական իշխանության ներքո: Այսպիսով, դա նախապատկերեց շուտով գալու ունեցող կիրականության օրենքը, որը նշանավորում է Աստվածաշնչյան մարգարեության վեցերորդ թագավորության ավարտը:

Պոմպեոսը այն չորս հռոմեական իշխանություններից առաջինն է, որոնք նույնացվում են այս հատվածում: Մարկոս Անտոնիոսը, որ հռոմեացի էր, նույնպես նույնացվում է, սակայն այն չորս իշխանություններից, որոնք ներկայացված են որպես հռոմեական առաջնորդներ, Անտոնիոսը ներկայացնում է հռոմեական առաջնորդություն, որ ապստամբել է և դաշինք կազմել Եգիպտոսի հետ՝ Հռոմի դեմ: Պոմպեոսը, Հուլիոս Կեսարը, Օգոստոս Կեսարը և Տիբերիոս Կեսարը այն չորս հռոմեացիներն են, որոնք մարգարեականորեն գործածված են՝ ներկայացնելու երկրի գազանի հանրապետական եղջյուրի չորս սերունդները:

Պոմպեոսը, ներկայացնելով 1863 թվականի սերնդի մեջ ԱՄՆ-ի Քաղաքացիական պատերազմի ապստամբությունը, նաև պատկերում է վերջին սերունդը և ներկայիս «քաղաքացիական պատերազմը», որն այժմ արդեն ընթանում է: Հուլիոս Կեսարը ներկայացնում է երկրորդ սերունդը, երբ Միացյալ Նահանգները հաստատապես հաստատված էր որպես ազգերի մեջ առաջնակարգ ազգ, սակայն սպանվեց 1913 թվականին, երբ ֆինանսական համակարգի ինքնիշխանությունը տրվեց գլոբալիստական բանկային համակարգին, և մեկ համաշխարհային կառավարության համար գործը սկսվեց: Կեսար Օգոստոսը ներկայացնում է առաջին երկու համաշխարհային պատերազմների փառքի տարիները, երբ, արյունահեղությանը հակառակ, Միացյալ Նահանգները դարձավ աշխարհի նախանձը: Այնուհետև վերջին սերնդում Տիբերիոս Կեսարը, որ հայտնի էր իր հարբեցողությամբ և Քրիստոսի խաչելությամբ, ներկայացնում է այն ժամանակաշրջանը, որ ըստ էության սկսվեց Ջոն

Ֆ. Քենեդու՝ առաջին կաթոլիկ նախագահի ընտրմամբ, այսպիսով նույնացնելով այն սերունդը, որ պիտի խոնարհվեր Հռոմի առաջ:

Պոմպեոսի հետ կապված այս մարգարեական հարցերը կարևոր են, սակայն ներկայումս մեր ուշադրությունը կենտրոնացած է այն մարգարեական պատմության վրա, որը նախորդում է Պոմպեոսին և տասնվեցերորդ համարին՝ մի պատմություն, որ սկսվում է գլխի առաջին երկու համարներում՝ 1989 թվականը նույնացնելով որպես վերջի ժամանակ, և ապա մատնանշելով Ռեյգանից ի վեր վեցերորդ հարուստ Նախագահին, որը գրգռում է գլոբալիստներին, ինչպես որ Թրամփը, անկասկած, իրականացրել է:

Թրամփը նախակերպված է Կյուրոսից հետո եկող չորրորդ իշխանի՝ հարուստ պարսից թագավոր Քսերքսեսի միջոցով, որը Եսթերի պատմության մեջ հայտնի է նաև Ասուերոս անունով: Տվյալ համարներում Քսերքսեսից հետո եկող հաջորդ թագավորը երրորդ համարում Ալեքսանդր Մակեդոնացին է: Պատմականորեն Քսերքսեսի և Ալեքսանդր Մակեդոնացու միջև եղել են ութ իշխաններ: Թրամփից մինչև Ալեքսանդր Մակեդոնացու ներկայացված մեկ համաշխարհային կառավարությունը ներկայացված են տասը թագավորներ. Թրամփը՝ որպես առաջինը, և Ալեքսանդրը՝ որպես վերջինը:

Մարգարեական տողերը ցույց են տալիս, որ աշխարհի վախճանին երկրի բոլոր թագավորները պոռնկություն պիտի գործեն պապության հետ, և այդ թագավորները ներկայացված են որպես «տասը թագավորներ»: Աքաբը, որ տասնաբաժան թագավորության գլուխն էր և որն ամուսնացած էր Հեզաբելի հետ, ներկայացնում է այն փաստը, որ թեև բոլոր տասը թագավորները պոռնկություն են գործում պապության հետ, կա մեկ գլխավոր թագավոր, որն առաջինն է այդ անում: Առաջին անգամ, երբ պապությանը տրվեց երկրի գահը, այդ գլխավոր թագավորը Քլովիսն էր՝ ֆրանկների (Ֆրանսիա) թագավորը, մ.թ. 496 թվականին: Սա համահունչ է այն բանին, որ պապությունը Ֆրանսիային տվել է կաթոլիկ եկեղեցու անդրանիկի և կաթոլիկ եկեղեցու ավագ դստեր տիտղոսը:

Ֆրանսիայի կողմից իրականացված այն մարգարեական գործը, որով Հռոմը դրվեց քաղաքակիրթ աշխարհի գահի վրա, նախատիպում է Միացյալ Նահանգների մարգարեական գործը: Աստվածաշնչյան մարգարեության կիրականօրյա օրենքը սկսվում է Միացյալ Նահանգներում, և ապա երկրի յուրաքանչյուր ազգ հետևում է այդ օրինակին: Մարգարեական գիծ առ մարգարեական գիծ ցույց են տալիս, որ տասը թագավորների գլխավոր թագավորը, այն առաջին և առաջավորը, որ վերջին օրերում պոռնկություն է գործում մեղքի մարդու հետ, Միացյալ Նահանգներն է: Թեև երկրորդ և երրորդ համարներում ոչ մի թագավոր ներկայացված չէ Քսերքսեսի՝ առաջին հարուստ թագավորի, և Ալեքսանդր Մեծի՝ վերջին թագավորի, միջև, պատմությունը մատնանշում է տասը թագավորների: Տասը թիվը ներկայացնում է փորձություն, և այն նաև ներկայացնում է դաշնակցություն:

Փորձությունը, որի առջև կանգնած է աշխարհը, համաշխարհային մի համակարգի հաստատումն է, որը ներկայացված է որպես գազանի պատկերը: Այդ փորձությունը

սկսվում է Միացյալ Նահանգներում շուտով գալու կիրականօրյա օրենքով և ավարտվում է այն ժամանակ, երբ երկրագնդի վրա գտնվող յուրաքանչյուր ազգ հետևում է այդ օրինակին: Հիսուսը միշտ որևէ բանի վախճանը պատկերում է նրա սկզբով, ուստի, թեև երկրորդ և երրորդ համարներում հարուստ թագավորի և Ալեքսանդրի միջև որևէ թագավորներ չեն հիշատակվում, պատմությունը բացահայտում է փորձության մի ընթացք, որը սկսվում է ամենահարուստ նախագահի հետ, որը հարուստ էր իր գործարար ձեռնարկումների շնորհիվ, և ոչ թե այն պատճառով, որ հարստություն էր կուտակել՝ մասնակցելով ապականված քաղաքական համակարգին:

«Ամերիկա» անունը ծագում է «Amerigo» անվան լատիներեն ձևից, որն իր հերթին գալիս է իտալացի հետախույզ Ամերիգո Վեսպուչիի անունից, որը հետախույզ և նավավար էր ու մի քանի ճանապարհորդություններ է կատարել դեպի Նոր աշխարհ՝ XV դարի վերջում և XVI դարի սկզբում: Ընդհանուր առմամբ, Վեսպուչիի հետազոտությունները հնարավոր դարձան այն հովանավորների և մեկենասների ֆինանսական աջակցության, կապիտալ ներդրումների շնորհիվ, որոնք Նոր աշխարհի հետազոտության մեջ տեսնում էին շահույթի, ընդարձակման և հեղինակության հնարավորություններ: «Ամերիկա» անունը շահույթ ստեղծելու ձգտման խորհրդանիշ է:

Հիսուսը միշտ որևէ բանի վախճանը պատկերում է նրա սկզբով, և այն տասը թագավորների սկզբնավորությունը, որոնք ներկայացնում են Մարա-Պարսկաստանի երկեղջյուր թագավորությունից մինչև Ալեքսանդր Մակեդոնացով ներկայացված համաշխարհային մեկ կառավարության անցումը, սկսվում է հարուստ թագավորով, որը այն թագավորության նախագահն է, որ կերպարայնացվում է Ֆրանսիայով և Աքաաբով, և որը նույնպես պիտի դառնա այն գլուխը, որ ներկայացված է Ալեքսանդր Մակեդոնացով, երբ ամբողջ աշխարհը բախվի Միացյալ Նահանգների գործության հետ կապված տնտեսական պայմաններին, մինչ այն ամբողջ աշխարհին հարկադրի խոնարհվել Կաթոլիկ եկեղեցու առաջ, եթե նրանք կամենան կարողանալ գնել և վաճառել:

Հայտնության տասնյոթերորդ գլխի յոթերորդ թագավորությունը տասը թագավորներն են, և տասը թագավորներից մեկ մարգարեական բնութագիրն այն է, որ նրանք մնում են միայն «կարճ ժամանակ», նախքան կհամաձայնվեն իրենց յոթերորդ թագավորությունը տալ Բաբելոնի պոռնիկին, որը պահպանվում է միայն «մեկ ժամ»: Մարգարեական պատճառը, թե ինչու նրանք ընդունում են այդ համաձայնությունը, այն է, որ նրանք հարբած են Բաբելոնի գինուց: Պատմականորեն Ալեքսանդր Մակեդոնացին նույնպես իշխեց միայն կարճ ժամանակ, որովհետև նրա կյանքն ավարտվեց նույնքան արագ, որքան հաստատվեց նրա թագավորությունը, քանզի նա իրեն խմելով մահացրեց՝ այսպիսով խորհրդանշելով Միավորված ազգերի կազմակերպության տասը թագավորների կարճ ժամանակն ու հարբեցողությունը: Հենց որ Ալեքսանդր Մակեդոնացին կանգնեց, նա կոտրվեց, և նրա թագավորությունը տրվեց չորս հոդվերին՝ ցույց տալով նրա նախկին թագավորությունը վերահաստատելու հաջորդող պայքարը:

Եվ ես էլ՝ Մար Դարեհի առաջին տարում, կանգնեցի՝ նրան հաստատելու և գորացնելու համար: Եվ հիմա քեզ ճշմարտությունը պիտի ցույց տամ: Ահա, Պարսկաստանում դեռ երեք թագավոր պիտի ելնեն, և չորրորդը բոլորից առավել հարուստ պիտի լինի. և իր գործությամբ՝ իր հարստության միջոցով, նա բոլորին պիտի շարժի Յունաստանի թագավորության դեմ: Եվ մի հզոր թագավոր պիտի ելնի, որ մեծ իշխանությամբ պիտի տիրի և պիտի անի ըստ իր կամքի: Եվ երբ նա ելնի, նրա թագավորությունը պիտի կոտրվի և պիտի բաժանվի դեպի երկնքի չորս քամիները, բայց ոչ իր սերնդին, և ոչ էլ ըստ այն իշխանության, որով նա տիրեց. որովհետև նրա թագավորությունը պիտի արմատախիլ արվի և տրվի ուրիշներին՝ նրանցից բացի: Դանիել 11:1-4:

Ալեքսանդրի թագավորությունը քայքայվեց նույնքան արագ, որքան կազմավորվեց, որովհետև այն ներկայացնում է վերջին օրերը, որոնցում մարգարեությունը բնորոշվում է որպես արագորեն կատարվող:

«Չարի ուժերը միավորում են իրենց զորքերը և համախմբվում: Նրանք գորանում են վերջին մեծ ճգնաժամի համար: Շուտով մեծ փոփոխություններ պիտի տեղի ունենան մեր աշխարհում, և վերջնական շարժումները սրընթաց պիտի լինեն»:
Վկայություններ, հատոր 9, 11:

Իսլամի երրորդ վայր հաստատվում է առաջին և երկրորդ վայերի մարգարեական բնութագրերի վրա: Առաջին վայի մեջ կար մի ժամանակաշրջան, որը սկսվեց Մուհամմեդի հայտնությամբ և շարունակվեց մինչև հաջորդ ժամանակաշրջանը, որը նույնացվում է որպես «հինգ ամիս» կամ հարյուր հիսուն տարի, որի ընթացքում իսլամը պիտի «վնասեր» Հռոմի զորքերին: Հարյուր հիսուն տարվա ժամանակային մարգարեության ավարտը միաժամանակ նշանավորում է երեք հարյուր իննսունմեկ տարվա և տասնհինգ օրվա մարգարեության սկիզբը, որի ընթացքում երկրորդ վայի իսլամը այնուհետև պիտի «սպաներ» Հռոմի զորքերին:

2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ը նշանավորեց այն ժամանակաշրջանի գալուստը, որը ներկայացված է առաջին վայ-ի Մուհամմադով, և որի մեջ 2023 թվականի հոկտեմբերի 7-ը նշում է այն ժամանակաշրջանի սկիզբը, երբ իսլամը պիտի «վնասեր» «Հռոմի զորքերին» հին բառացի «Փառավոր երկրում», որը Միացյալ Նահանգների խորհրդանշական փոխանորդն է, և 2023 թվականի հոկտեմբերի 7-ից ի վեր իսլամի կողմից Հռոմի զորքի դեմ կատարվող հարձակումների թիվը, այս հոդվածը գրելու պահին՝ 2024 թվականի փետրվարի 17-ին, մոտենում է երկու հարյուրի:

Շուտով եկող կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ Միացյալ Նահանգները «սպանվում է»՝ որպես աստվածաշնչյան մարգարեության վեցերորդ թագավորություն, ինչը զուգահեռում է իսլամական հարձակումների այն երեք հարյուր իննսունմեկ տարիներին և տասնհինգ օրերին, որոնք սպանեցին Հռոմի նախկին բանակները, մինչ նրանց երրորդ մեծ ջիհադի պատերազմը սաստկանում է: Երբ Միքայելը կանգնում է, մարդկային փորձաշրջանն ավարտվում է, և չորս հոդները լիովին արձակվում են յոթ վերջին պատուհասների ժամանակ:

«Ես տեսա, որ ազգերի բարկությունը, Աստծու ցասումը և մեռելներին դատելու ժամանակը առանձին և տարբեր էին՝ մեկը մյուսին հաջորդելով, ինչպես նաև՝ որ Միքայելը դեռ չէր կանգնել, և որ նեղության այն ժամանակը, որի նման երբեք չի եղել, դեռ չէր սկսվել: Ազգերն այժմ բարկանում են, բայց երբ մեր Քահանայապետը ավարտի Իր գործը սրբաբանում, Նա կկանգնի, կհագնի վրեժխնդրության հանդերձները, և ապա վերջին յոթ պատուհասները կթափվեն:»

«Ես տեսա, որ չորս հրեշտակները պիտի բռնեն չորս քամիները, մինչև Հիսուսի գործը սրբաբանում ավարտվի, և ապա պիտի գան յոթ վերջին պատուհասները»: Early Writings, 36.

Քույր Ուայթը «չորս քամիները» ներկայացնում է որպես «զայրացած ձի, որ ձգտում է պոկվել և իր ճանապարհին մահ ու կործանում բերել», և դրանք լիովին արձակվում են, երբ փորձության ժամանակը փակվում է: Երկրորդ վայ-ի ժամանակ դրանք ներկայացված էին որպես «չորս հրեշտակներ», և ոչ թե չորս քամիներ:

Ասելով այն վեցերորդ հրեշտակին, որ փողն ուներ. Արձակիր այն չորս հրեշտակներին, որ կապում են Եփրատի մեծ գետի մեջ: Եվ արձակուեցին այն չորս հրեշտակները, որոնք պատրաստուած էին մէկ ժամուայ, և օրուայ, և ամսուայ, և տարուայ համար, որպէսզի սպանեն մարդկանց երրորդ մասը: Յայտնութիւն 9:14, 15.

«Չորս քամիները» կամ «չորս հրեշտակները» երկուսն էլ իսլամի խորհրդանիշներ են, ինչպես որոշվում է այն համատեքստով, որտեղ այդ խորհրդանիշը կիրառվում է: Երբ Մակեդոնացի Ալեքսանդրը ոտքի կանգնեց, նրա թագավորությունը, որը ներկայացնում է յոթերորդ թագավորությունը, այսինքն՝ վիշապի, գազանի և սուտ մարգարեի եռակի թագավորության մեկ երրորդը, «երբ նա կանգնի, նրա թագավորությունը պիտի կոտրվի և պիտի բաժանվի դեպի երկնքի չորս քամիները»: Երբ մարդկային փորձության ժամանակը փակվի, չորս քամիները կամ չորս հրեշտակները պիտի արձակվեն, և նրանք պիտի կոտրեն նրա թագավորությունը, որովհետև նրա թագավորությունը «պիտի կոտրվի»: Այդ տասը թագավորներն ու նրանց գործընկերները՝ գլոբալիստ վաճառականները, այն ժամանակ պիտի կանգնեն հեռվում և ողբան ու աղաղակեն:

Ահա թագավորները համախմբվել էին, միասին անցան: Տեսան այն և զարմացան, խռովվեցին ու շտապով հեռացան: Այնտեղ երկյուղ բռնեց նրանց, և ցավ՝ ինչպես երկունք կրող կնոջ: Դու արեւելյան հողմով կործանում ես Թարսիսի նավերը: Սաղմոսներ 48:4–7.

Տասը թագավորների տնտեսական կառուցվածքը կործանվում է իսլամի «արևելյան քամուց»:

Քո թիավարողները քեզ մեծ ջրերի մեջ են տարել. արևելյան քամին կոտրել է քեզ ծովերի մեջտեղում: Քո հարստությունները, քո շուկաները, քո ապրանքները, քո նավաստիներն ու քո ղեկավարները, քո ճեղքեր լցնողները և քո առևտրով զբաղվողները, և քո բոլոր պատերազմական մարդիկ, որ քո մեջ են, և քո ամբողջ բազմությունը, որ քո մեջտեղում է, պիտի ընկնեն ծովերի մեջտեղը՝ քո կործանման

օրը: Եզեկիել 27:26, 27.

Իսլամի «արևելյան քամին» «նրանց կործանման օրը» փշրում է տասը թագավորների թագավորությունը, ինչպես որ Ալեքսանդր Մակեդոնացու թագավորությունը ներկայացված է որպես «փշրված» և տրված չորս քամիներին: Այն պատմության զգալի մասը, որ տեղի է ունեցել Դանիելի տասնմեկերորդ գլխում, պիտի կրկնվի, երբ տասնմեկերորդ գլուխը հասնի իր վերջնական կատարմանը: Որոշելը, թե որտեղ է պետք այդ պատմությունները ճշմարիտ կերպով բաժանել, մարգարեական գործն է նրանց, ովքեր կոչված են լինելու մարգարեության աշակերտներ: Դանիել տասնմեկի վերջին վեց համարները եզրափակվում են մարդկային փորձաշրջանի ավարտին, երբ Միքայելը կանգնում է: Երբ Ալեքսանդր Մակեդոնացու թագավորությունը բաժանվում է չորս քամիներին, դա ներկայացնում է փորձաշրջանի ավարտը և ցույց է տալիս, որ հինգերորդ համարից սկսվող հաջորդ մարգարեական պատմությունը պետք է դիտարկվի որպես նոր մարգարեական գիծ:

Հինգերորդ համարից մինչև տասնվեցերորդ համարը ներկայացվում է 538 թվականից մինչև շուտով եկող Կիրակնօրյա օրենքի պատմությունը: Հինգերորդից մինչև իններորդ համարները ներկայացնում են պապական իշխանության հազար երկու հարյուր վաթսուս տարիների պատմությունը, որը սկսվեց 538 թվականին և ավարտվեց վախճանի ժամանակ՝ 1798 թվականին: Տասներորդ համարը մատնանշում է այն պատմությունը, որը նախատիպում է քառասուներորդ համարը, երբ պապականությունը վախճանի ժամանակ՝ 1989 թվականին, ավերեց Խորհրդային Միությունը: Տասնմեկերորդ և տասներկուերորդ համարները մատնանշում են Ուկրաինայում ընթացող ներկայիս պատվիրակային պատերազմը, որը Պուտինը և Ռուսաստանը պիտի հաղթեն, սակայն Պուտինի հաղթանակի հետևանքները զուգահեռելու են «Նինվեի ճակատամարտին» և «Խոսրովի անկմանը», որը «բանալին էր, որ բացեց անդունդը» և առաջին վայի պատմության մեջ ազատ արձակեց իսլամը:

Պուտինի կարճատև հաղթանակի հետևանքով Միացյալ Նահանգները, տասներեքից մինչև տասնհինգ համարներում, կհաղթի վստահված պատերազմում. այսինքն՝ դա կլինի այն վստահված պատերազմի ավարտը, որը շարունակվել էր Երկրորդ համաշխարհային պատերազմից ի վեր: Հատվածը նույնացնում է երեք ճակատամարտ. առաջին ճակատամարտն ավարտվեց 1989 թվականին՝ տասը և քառասուն համարների կատարման մեջ, երկրորդը՝ ներկայիս պատերազմը Ուկրաինայում, ներկայացնում է տասնմեկ և տասներկու համարները, իսկ երրորդ վստահված պատերազմը, որը ներկայացնում է Միացյալ Նահանգների վերջնական հաղթանակը, արտահայտված է տասներեքից մինչև տասնհինգ համարներում:

Այն, ինչ անհրաժեշտ է ճանաչել հինգերորդ համարից մինչև տասնհինգերորդ համարը ներկայացված այս չորս ժամանակաշրջանների առնչությամբ, այն է, որ վերջին երկու ժամանակաշրջանները, որոնք ներկայացնում են ներկայիս պատերազմը Ուկրաինայում, ապա՝ Միացյալ Նահանգների պատասխան հարվածը, տեղի են ունենում կնքման ժամանակում: Տասնվեցերորդ համարը մատնանշում է Միացյալ Նահանգներում շուտով գալիք կիրակնօրյա օրենքը: Հինգերորդ համարից մինչև

տասներորդ համարը ներկայացնում են 538 թվականից սկսվող պատմությունը՝ մինչև թե՛ վախճանի ժամանակը՝ 1798 թվականին, և ապա մինչև վախճանի ժամանակը՝ 1989 թվականին: Վերջնական պատվիրակված պատերազմի երկու ճակատամարտերը, որոնք ներկայացված են տասնմեկերորդից մինչև տասնհինգերորդ համարներում, հետևաբար կատարվում են այն ժամանակաշրջանում, որի մասին Եզեկիել տասներկուերորդ գլուխը հայտնում է, որ յուրաքանչյուր տեսիլքի հետևանքը կատարվում է:

Այդ տեսիլքները Եզեկիելին ներկայացվեցին որպես «անիվներ անիվների մեջ», որոնք Քույր Ուայթը նույնացնում է «մարդկային իրադարձությունների բարդ փոխազդեցության» հետ: Ուկրաինայի պատերազմի պատմությունը, Պուտինի հաղթանակը, ապա նրա անկումը, որին կհետևի Միացյալ Նահանգների հաղթանակը, Աստծո Խոսքի մեջ տող առ տող հայտնված ամենաբարդ հայտնություններից մեկն է:

Մեկնաբանելով Եզեկիելի «անիվները անիվների մեջ» տեսիլքը՝ Քույր Ուայթը ասում է, որ երբ Եզեկիելը նախ առաջին անգամ տեսավ այդ անիվները, դա նրան խառնաշփոթ թվաց, բայց ի վերջո Եզեկիելը ճանաչեց կատարյալ կարգը այդ անիվներում, որոնք «մարդկային իրադարձությունների բարդ փոխազդեցությունն» են: Որպեսզի տասնմեկից տասնհինգ համարներում ներկայացված պատմությունը ճիշտ բաժանվի, հարկ է հասկանալ Կաթոլիկ եկեղեցու և նացիստական Գերմանիայի միջև եղած հարաբերությունը, որովհետև Ուկրաինայում նացիստական առաջնորդները այդ հարաբերության ներկայացուցիչներն են:

Անհրաժեշտ է նաև հասկանալ Պորտուգալիայի Ֆաթիմայում 1918 թվականին այսպես կոչված կույս Մարիամի երևման դերը, ներառյալ այն երեք գաղտնիքները, որ այսպես կոչված կույս Մարիամը թողեց այդ պատմության երեք երեխաներին: Այդ երեք պատգամների նախադրույթը, որոնք նկարագրում են պայքար Կաթոլիկ եկեղեցու և աթեիստական Ռուսաստանի միջև, ինչպես նաև Երկրորդ համաշխարհային պատերազմը, Ֆաթիմայի պատգամի մի մասն է, որ արտահայտված է Ուկրաինայի պատերազմում:

Ֆրանսիական հեղափոխությունը, և նրա մարգարեական առնչությունը Կաթոլիկ եկեղեցու, և ի վերջո Նապոլեոն Բոնապարտի հետ, որը ներկայացնում է Պուտինին, նույնպես այն «անիվներից» մեկն է, որոնք ներկայացված են Ուկրաինայի պատերազմի մեջ: Ֆրանսիական հեղափոխության մարգարեական առնչությունը Միացյալ Նահանգների հետ նույնպես ներկայացված է պատմության մեջ, որովհետև ինչպես Պուտինը ներկայացված է Նապոլեոնի միջոցով, երբ Ֆրանսիան կործանման էր ընթանում, այնպես էլ նախկին դերասան Ռոնալդ Ռեյգանը, որպես կաթոլիկության բանակների գլուխը 1989 թվականի ճակատամարտում, նախատիպում է նախկին դերասան Ջեյմս Դեյնսկիին, մինչ Ուկրաինան կործանման է ընթանում: Այս համարներում միմյանց հատվող և միմյանց կապող անիվների մեջ Միացյալ Նահանգների դեմոկրատ քաղաքական գործիչների համար վերջին կաթիլը, որոնք եղել և այժմ էլ առաջ են մղում Ջեյմս Դեյնսկիին, Պուտինի կողմից կբացահայտվի, երբ նա հաղթանակ տանի:

Մենք այս ուսումնասիրությունը կշարունակենք հաջորդ հոդվածում:

«Քեբար գետի ափերին Եզեկիելը տեսավ մի մրրիկ, որ կարծես գալիս էր հյուսիսից, «մի մեծ ամպ, և ինքն իր մեջ պարուրվող կրակ, և նրա շուրջը պայծառություն էր, և նրա միջից՝ սաթի գույնի պես մի բան»: Միմյանց հասվող բազմաթիվ անիվներ շարժվում էին չորս կենդանի էակների կողմից: Այս ամենից շատ վեր «կար աթոռի նմանություն, ինչպես շափյուղա քարի տեսք. և աթոռի նմանության վրա վերևում մարդու տեսքի պես մի նմանություն կար»: «Եվ քերովբեների մեջ, նրանց թևերի տակ, մարդու ձեռքի ձև երևաց»: Եզեկիել 1:4, 26; 10:8: Անիվներն իրենց կառուցվածքով այնքան բարդ էին, որ առաջին հայացքից թվում էին խառնաշփոթության մեջ. բայց նրանք շարժվում էին կատարյալ ներդաշնակությամբ: Երկնային էակները, որոնք հաստատվում և առաջնորդվում էին քերովբեների թևերի տակ եղող ձեռքով, շարժման էին դնում այդ անիվները. նրանց վերևում, շափյուղյա աթոռի վրա, Հավիտենականն էր. և աթոռի շուրջը ծիածանն էր՝ աստվածային ողորմության խորհրդանիշը:»

«Ինչպես անիվների նմանվող բարդությունները գտնվում էին քերովբեների թևերի տակ եղող ձեռքի առաջնորդության ներքո, այնպես էլ մարդկային իրադարձությունների բարդ ընթացքը գտնվում է աստվածային վերահսկողության ներքո: Ազգերի կովի և խռովության մեջ Քերովբեների վերևում նստողը դեռևս առաջնորդում է երկրի գործերը:»

«Ազգերի պատմությունը, որոնք մեկը մյուսի հետևից զբաղեցրել են իրենց համար սահմանված ժամանակն ու տեղը՝ անգիտակցաբար վկայելով այն ճշմարտության մասին, որի իմաստը իրենք իսկ չէին ճանաչում, խոսում է մեզ հետ: Այսօրվա յուրաքանչյուր ազգի և յուրաքանչյուր անհատի Աստված նշանակել է տեղ Իր մեծ ծրագրում: Այսօր մարդիկ և ազգերը չափվում են այն Մեկի ձեռքի կապարձով, Ով երբեք չի սխալվում: Բոլորը, իրենց իսկ ընտրությամբ, որոշում են իրենց ճակատագիրը, և Աստված ամեն ինչ կառավարում է Իր նպատակների իրագործման համար:»

«Այն պատմությունը, որ մեծ «ԵՍ ԵՄ»-ը նշանավորել է Իր խոսքի մեջ՝ մարգարեական շղթայում օղակ առ օղակ իրար միացնելով՝ անցյալի հավիտենությունից մինչև ապագայի հավիտենություն, հայտնում է մեզ, թե այսօր որտեղ ենք գտնվում դարերի ընթացքի մեջ, և ինչ կարելի է ակնկալել գալիք ժամանակում: Այն ամենը, ինչ մարգարեությունը կանխագուշակել էր որպես կատարվելիք մինչև ներկա ժամանակը, արձանագրվել է պատմության էջերի վրա, և մենք կարող ենք վստահ լինել, որ այն ամենը, ինչ դեռ պիտի գա, կկատարվի իր կարգով»: Education, 178.